

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob04val-shoot-idm140562723633888/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

GUD, FRELS MIG DOG!

Gud, frels mig dog, end kan det ske,
End kæmper jeg imod,
Men faar ej snart jeg Frelsen se,
Forsvinder alt mit Mod.

O frels mig dog, jeg er det værd,
En Verden i mig bor,
Et Skjønbedsvæld, en Tankehær
Gaar under uden Spor.

Gud, frels mig dog af Drømmens Arm,
Styrt Himlen ned paa mig,
Slyng Livets Bølger mod min Barm,
Saa skal jeg tro paa dig.

VIGER BORT!

Viger bort, jeg tænke vil en Stund,
Paa hvorvidt I usle tomme Drømme
Har mig bragt. Jeg trænger til et Blund
Nu i Barndomsminders Arme ømme.

Viger bort, thi græde vil jeg død
Taaren tung, som i mit Øje brænder,
Medlidstaaren med min egen Nød,
Anden Medlid ej jeg Arme kjender.

Vig da bort, nej kom kun Drømmehær,
Ikke tør jeg se mig selv i Øje,
Ikke tænke paa min tomme Færd,
Ikke se fra Dybet mod det Høje.

Hyllede i Farvens Straaledragt,
Smykked' rigt med Formens hele Fylde,
Væbnede med fulde Toners Magt,
Kommer mine Sandser nu at trylle!

„Tusind' Frugter rulle for min Fod,
Vinen skummer højt i gyldne Skaale,
Tusind' fulde Læbers Purpurblod
Vinker, tusind' skønne Øjne straalear;“

„Vildt til tryllerige Toners Takt
Fagre Kvinder sig i Dandsen svinge,
Ingen Renhedstanke holder Vagt,
Skjønhedstanken knap dem mægter tvinge;“

„Løste Lokkers silkebløde Hang
Kysser Barmens runde Liljehøje,
Foden hurtig følger Cymbleres Klang,
Smidigt sig de smækkre Midjer bøje.“

Jeg er træt af Dandsens vilde Larm,
Atter mægted' Sorgen mig at finde,
Vrister mig af Drømmens fulde Arm,
Byder stærke Toner holde inde.

„Gyldne Frugter vorde ækelt Kryb,
Og en grønlig Gift nu sagte skummer,
Ful og stinkende, i Luedyb
Af de gyldne blomsterkrandste Kummer;“

„Hver en Kind, der blussed' frisk og rød,
Ejer nu kun Feberhedens Luer,
Og Begjærets sandsevarme Glød
Øjet nu for Straaleblikket skuer.“

Nu en Stund i Væmmelse og Nød,
Nu en Stund med tom og daadløs Klage,
Saa er atter Drømmens Rose rød,
Saa igjen i Drømmens Arm tilbage.

ASALI [I].

Det er mig, som havde jeg nys mig rejst
Fra langsomme Smerters Leje
Og, aandende atter den friske Luft,
Gik glad ad de kjendte Veje,
Mens løftende Længsel og jublende Lyst
I vekslende Bølgeslag hæved' mit Bryst.

Det er, som jeg stod paa et herligt Skib,
Der, jænge ved Taager bundet,
Nu susede frem for en blæsende Bør,
Der havde dem overvundet,
Som stod jeg i Stavnen og hilsed' med Lyst
De blinkende Lys paa den vinkende Kyst.

Det er mig, som var jeg en Strengelig,
Som længe kun Stormen rørte,
Der kommen nu var til en Sanger god,
Som Haand over Strengene førte,
I Higen at smelte til Et med hans Bryst
Nu dirred' af Længsel og toned' af Lyst.